

Adventskerk, Kerstavond, 24 december 2025, Kerstgedachten

Lieve mensen,

Het verhaal van de geboorte van Jezus, waar we met Kerst aan denken, speelt zich af in de kantlijn van het 'officiële' leven. Niets is 'gewoon' in dit verhaal: de ouders van Jezus zijn niet officieel door een huwelijk verbonden, de vader Jozef is misschien niet de biologische vader, ze bevinden zich niet thuis, maar als vluchtelingen onderweg in een vreemde omgeving, ze overnachten niet gewoon in de herberg, maar wijken uit naar een dierenverblijf. En toch voelt een vorst zich bedreigd door de geboorte van dit kind, zodat ze moeten uitwijken naar Egypte.

In deze tijd krijgt dit verhaal ook steeds minder aandacht, wordt verdreven naar de kantlijn. Het wordt voortdurend overschreeuwd door nieuwsberichten, amusement en reclame, of het wordt geromantiseerd tot een sprookje, dat ons in het beste geval een gevoel van nostalgie, heimwee naar vroeger geeft. Wat heeft dit verhaal nog met mijn verhaal, met ons leven te maken?

Dit verhaal is het verhaal van een nieuw begin, dat met de geboorte van elk nieuw mensenkind er een nieuwe wereld wordt geboren. Een mens die met nieuwe ogen naar de wereld kijkt en zijn eigen keuzes zal maken. Een kans dat hij zal bijdragen aan het mooier en beter maken daarvan.

Dit verhaal is het verhaal van de geboorte van een kind dat Jezus werd genoemd: een naam die betekent "God redt", omdat hij dat tot programma van zijn leven maakte. De verhalen over dit kind hebben mensen door de eeuwen heen geïnspireerd om hun leven in dienst te stellen van anderen.

Het kerstfeest wordt overal in de wereld gevierd. Dat zien we aan de liederen die we zingen, die afkomstig zijn uit verschillende landen, uit verschillende talen.

Het kerstverhaal is ok een reisverhaal. Maria en Jozef gaan op reis, naar Bethlehem. Daar wordt hun kind geboren. De herders gaan op weg, weg van hun schaapskudden, om te zien waar het kind geboren is. De wijzen gaan op reis om de ster te volgen en vinden het kind. De engelen zijn boodschappers, op weg gestuurd om de geboorte aan te kondigen. Later

vluchten Maria en Jozef met het kind naar Egypte, om te ontsnappen aan koning Herodes die hen naar het leven staat.

Het verhaal roept ons op om op reis te gaan, om in beweging te komen. Als je ouder wordt en minder mobiel, lijkt dat een vreemde oproep. Maar ook dan kun je in gedachten op reis gaan, ver weg. Kun je dromen. Kun je je herinneren. Kun je hopen.

De weg van ons leven, is soms niet de weg die we verwachten, die het meest zichtbaar is, het meest voor de hand ligt. We komen onszelf tegen op vergeten kronkelpaadjes, nauwelijks zichtbaar, en op donkere paden waar we liever helemaal niet willen zijn.

De geschiedenis lijkt te worden bepaald door de hoofdwegen, de snelwegen: de grote lijnen van machthebbers en media. Maar wat ons leven werkelijk mooier maakt, zijn vaak kleine onopvallende gebeurtenissen in de kantlijn: een bijzondere ontmoeting, een gesprek waarin je je begrepen voelt, een foto of schilderij of muziek die je raakt.

Daar waar mensen werkelijk *menselijk* worden, omzien naar elkaar, daar gebeurt wat er toe doet. Iets waardoor we het leven kunnen uithouden, waardoor we verder kunnen. Dat kun je menselijkheid noemen, dat kun je God noemen. Mensen gedragen zich dan een beetje als God. Dat is waar kerst ons aan wil herinneren.

Ik wens u toe dat u daar iets van zult mogen ervaren.

Zalig en gezegend Kerstfeest!

Greetje van der Harst